

Yeniden Gelseydim

– AuBaDe) · 13 Ekim 2025

.
Yeniden gelseydim dünyaya,
Belki bu kez sessiz bir rüzgâr olurum,
Dağların gölgesinde dinlenir,
Bir yaprağın sırtında uyurdum.

Belki bir deniz olurdu adım,
Kıyıya vuran her dalgada seni arardım.
Gökyüzüyle dost,
Bulutlarla sırdaş olurum.

İnsan olmasaydım belki,
Yine de severdim yaşamayı,
Bir kuşun kanadında,
Bir çiçeğin sabahında bulurdum anlamı.

Ama...
Yeniden gelseydim dünyaya,
Yine aynı kalbi isterdim,
Aynı hataları, aynı acılarıyla.
Çünkü hepsi bendim,
Ve ben – bu hikâyeyle varım aslında.

II.

Yeniden gelseydim dünyaya,
Bir çocuğun gülüşünde saklanırdım.
Kirlenmemiş bir bakışta,
Hayatın özünü hatırlardım.

Zamanı aceleye getirmezdim bu kez,
Her anı yudum yudum içerdim.
Bir dostla edilen sessiz sohbetin,
Dünyanın en güzel şarkısı olduğunu bilirdim.

Belki daha az konuşur,
Daha çok hissederdim.
Kalemimle değil, kalbimle yazardım
Ve kelimeleri insanlara değil,
Gökyüzüne anlatırdım.

Bir aşk olsaydı kaderim,
Yine seni bulurdu yollarım.
Başka şehir, başka beden,
Ama aynı ruhla sarardım.

Yeniden gelseydim dünyaya,
Bu kez yaşamak için değil,
Anlamak için gelirdim –
Kendimi, seni, ve bu sonsuz oyunu.

III.

Yeniden gelseydim dünyaya,
Belki bu kez daha az korkardım.
Sevmenin yük olmadığını,
Kaybetmenin de bir armağan olduğunu anlardım.

Gidenlere kızmazdım,
Çünkü herkesin yolu başka bir yıldızın çıkar.
Bazıları sabahı arar,
Bazılarıysa geceyi kucaklar.

Daha çok hissederdim.
Kalemimle değil, kalbimle yazardım
Ve kelimeleri insanlara değil,
Gökyüzüne anlatırdım.

Yalnızlıkla dost olurdu bu kez,
Bir sandalye çeker,
"Hoş geldin," derdim sessizliğe.
Çayımı paylaşırdım onunla,
Birlikte susmanın huzurunu öğrenirdik.

Ve anlar mıydım sonunda,
Hayat dediğın şeyin aslında
Bir kalp atışı kadar kısa,
Bir tebessüm kadar derin olduğunu?

Belki de...

Yeniden gelseydım dünyaya,
Hiçbir şeyi değıştirmezdım.
Sadece biraz daha severdim —
Kendimi, insanları,
Ve geçip giden zamanı.

Sonsöz:

Eğer bir daha doğarsam,
Ne adım aynı olur ne yolum,
Ama kalbimde yine aynı sızı,
Aynı ışık yanar durur:
Yaşamak — eksik olmayı kabullenmektir.

Ve her eksiklik,
Bir başka güzelliğın kapısıdır.

08 ağustos 2024